Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
3e editie, 7e jaargang, Juni 2011 - Juli 2011

Provincie

Inhoud

Extreme Playbackshow 2011
Pagina 6

Open Podium: een cavalcade van artistiek talent
Pagina 16

Thema: Provincie

Gelderse geschiedenis in een notedop
Pagina 7

Afgevaardigden - Leden over hun provincie
Pagina 9

Rubrieken

De alternatieve route
Pagina 17

Leden Doorgelicht
Pagina 18

Quotes
Pagina 19

Colofon

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar kopij@karpenoktem.nl

Hoofdredactie
Yurre Wieken [YW]

Redactie
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Michiel van Lierop [ML]
Noêma Neijboer [NN]
Chaim van Rens [CR]
Iris Smits (IS)
Rik Sprenkels [RS]
Jan-Hendrik Venhuizen (JHV)

Eindredactie
Susanne Geuze [SG]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

De provincie heeft voor iedereen een andere betekenis. Voor de een is het zijn ware thuis, voor de ander slechts landelijk gebied met rare accenten. De een wil ze afschaffen, de ander pleit voor onafhankelijkheid voor zijn of haar thuisprovincie. De een is eraan verknocht, de ander hecht sterker aan eigen dorp of stad, of zelfs aan Nederland als geheel. En dan zijn er natuurlijk ook nog de wereldburgers onder ons.

Een paar maanden geleden stond de provincie volop in de belangstelling: de verkiezingen voor Provinciale Staten werden door zowel de oppositie als de regering plus gedogers gebombardeerd tot een grootscheeps referendum over het kabinet-Rutte, dat een meerderheid nodig had in de Eerste Kamer. Wat er nu eigenlijk in de provincies zelf speelde was helaas verworden tot bijzaak. Zoals gewoonlijk domineerden nationale thema's de verkiezingen.

In deze editie: de *Akta* toont zich van haar meest provinciale kant, met alle bijbehorende accenten, excentriciteiten en interessante weetjes. Naast de gebruikelijke vaste rubrieken *Leden Doorgelicht* en de *Alternatieve Route* worden Karpe Noktem-leden uit verschillende provinciën onder de loep genomen. Tevens wordt onze eigen provincie Gelderland nader beschouwd. En natuurlijk wordt ook in deze editie, alweer de laatste van het jaar, teruggekeken op het wel en wee van onze vereniging sinds de vorige editie.

Tot slot bevat deze Akta niet één maar twéé bijzonder gastbijdragen!

[YW]

Nachtpost

Beste redactie,

Ik ben nu enige tijd lid van Karpe Noktem en voelde mij tot nu toe behoorlijk op mijn plaats. De meeste mensen zijn aardig en het is iedere maandag weer heel gezellig. Ook de *Akta* lees ik altijd met veel plezier. Ik kan mij echter absoluut niet vinden in de politieke inhoud van jullie vorige editie.

Het opiniestuk over de boete voor luie studenten raakt kant nog wal. De beschreven demonstratie, gekaapt door relschoppers en extreemlinkse activisten, wordt opgehemeld als een heldhaftig verzet tegen het grote boze rechtse kabinet wat alles van ons af komt pakken. Ik vind het schandalig zoals dit geschreven is. Dit had zo in het partijblad van de SP kunnen staan. Pure indoctrinatie. Het verenigingsblad van Karpe Noktem is geen plaats voor politieke propaganda.

Als hardwerkende student vind ik niet dat de maatschappij moet betalen voor luie medestudenten die de hele dag dronken in hun kamer liggen en geen moer uitvoeren. Dus die boete mag er van mij zo komen. Mensen die zich er 'niet op konden voorbereiden' hadden dan maar harder moeten studeren. Helaas hoor ik er volgens de *Akta* niet meer bij door mijn politiek incorrecte mening.

Ik voel mij op deze manier aan de kant gezet door de redactie. Jullie horen héél Karpe Noktem te vertegenwoordigen. Niet alleen de verdwaalde quasi-intellectuelen die denken dat ze hip zijn door tegen beter weten in toch lekker links te stemmen. Ik ben geen rechtse bal of domme tokkie, ik ben een student en Karpe Noktem-lid met recht op mijn mening. Ik wil dat dit recht erkend wordt, ook in het verenigingsblad.

Zoals het nu gaat, voel ik mij hier niet meer welkom.

Met vriendelijke groet,

een verontwaardigd lid

Karpe Rockt'em: feesten door de jaren heen

De geschiedenis van Karpe Noktem wordt afgebakend door gezellige borrels, aparte activiteiten en gezelligheid, maar wellicht nog wel het meest door de feesten die door de jaren heen georganiseerd werden. Karpe Rockt'em, dat het midden houdt tussen een dansfeest en een bandjesavond, is hierin een aanblijvende constante geweest. Tijd voor een korte terugblik na jaren feestgevier.

Ik stond achter de bar bij wat ik na enige research kon vaststellen als Karpe Rockt'em nummer zeventien - de feesten in de intro niet meerekenend. De band Judas' Wolf trad op: een beginnende rockband die maar al te graag op ons podium optrad. De kracht van KR is dan ook dat het beginnende bands een kans geeft om voor een enthousiast publiek - want, toegegeven, dat zijn de leden van KN wel - een show neer te zetten: low profile, zonder rompslomp, alles is mogelijk.

Karpe Rockt'em is echter begonnen als een (dans) feest. De eerste vier edities, die plaatsvonden in het tweede jaar van KN, vonden plaats in wat de huidige studenten kennen als de NDRGRND: toen een nog alternatievere locatie, waar de toenmalige leden zich erg op hun gemak voelden. Toen NDRGRND van eigenaar wisselde, en meer in de mainstream treedde, maakte KR de sprong naar Merleyn, wat toen meer nog een alternatieve danszaal was dan een poppodium.

Merleyn, met haar gerenommeerde podium, gaf het derde en vierde bestuur de mogelijkheid om het concept Karpe Rockt'em uit te breiden. Dit is dan ook het moment dat KR een formule wordt: live rockbands plus dansen op de muziek van alternatieve dj's - merk op dat ook toen al Jesper en Stonehead (Pieter-Paul) achter de draaitafels stonden. Enkele plaatselijke, beginnende bandjes passeerden de revue op het podium van Merleyn. Het grafisch design van Bram Balk en de oprichting van de ProCo zorgden ervoor dat de Karpe Rockt'em bleef draaien, en langzaamaan een concept werd in een substantiele niche van de studentenbevolking.

Toen werd de sprong naar de Villa van Schaeck gemaakt. Borrels werden niet langer in cafetjes gehouden, maar in de ons bekende kelderzaal. Een goede reden om de Karpe Rockt'em ook te verplaatsen, zou je denken. Dit ging echter niet zonder horten of stoten.

Merleyn, dat intussen overgenomen was door Doornroosje en daarmee gered van een faillissement, zag het risico van het hosten van Karpe Noktem-feesten steeds minder zitten. Er werden winstgaranties gevraagd: de populaire donderdagavonden moesten geld in het laatje brengen. Toen door miscommunicatie een feest niet door kon gaan werd in het vijfde jaar besloten om de Karpe Rockt'em naar de Villa te verplaatsen.

Er waren echter genoeg obstakels, want: hoe host je een feest? Tot nu toe hadden de feestlocaties voor vrijwel alles gezorgd: een garderobe, dj-apparatuur, backstageruimte en -voorzieningen voor artiesten, barpersoneel, om nog niet te spreken van alle technische voorzieningen die nodig zijn om een band te laten spelen: ineens moest KN het allemaal zelf regelen. Het bestuur, dat ineens wekelijks een horecalocatie moest runnen en pandcontacten moest onderhouden, was niet in de gelegenheid om deze taak op zich te nemen.

Toen is dan ook besloten om de feestcommissie op te richten, die zich zuiver bezig

KR 9 - Navarone en The Analog Project

KR 14 - Two And A Half Each en Volt Violin

zou gaan houden met het organiseren van de KN-feesten. De architect en initiatiefnemer, alsmede het eerste hoofd van de commissie, was Danielle Notenboom, en onder haar leiding vond in de intro tussen het vijfde en het zesde jaar de eerste Karpe Rockt'em in de Villa plaats, met een nog steeds legendarisch optreden van de band At Zero.

De rest is ons allen bekend. De feesten bestaan nog: zeventien reguliere en vijf introedities. De feestcommissie bestaat nu uit twee taakgroepen, een voor de bandjesavonden en een voor de Karpe Rockt'em. Ze programmeren nog steeds opkomende artiesten en maken nog steeds furore met hun feesten.

Tot slot de lijst van Karpe Rockt'ems. Hij is niet compleet, maar hij geeft een goed beeld van wat er allemaal gebeurd is de afgelopen zeven jaar:

[RS]

In de (huidige) NDRGRND		
KR 1	2005-09-22	
KR 3	2006-05-24	
KR 4	2006-08-24	(ook: int'rock 1)
In Merleyn, met als band of thema:		
KR 5	2007-02-21	Plastic Halo
KR 6	2007-05-23	Driejarig jubileum
int'rock 2	2007-08-21	Radio Blackout
KR 7	2007-10-31	Halloween-thema
KR 8	2007-12-19	Mark & The Spies
KR 9	2008-04-23	Navarone en The Analog Project
KR 10	2008-06-04	Bagger United
int'rock 3	2008-08-18	Navarone
KR 11	2008-10-30	Dialogue
KR 12	2009-02-18	Innerstate
In de Grote Zaal van de Villa van Schaeck, met als band:		
int'rock 4	2009-08-24	At Zero
KR 13	2009-11-26	Myrkvar en Xylo
KR 14	2010-02-11	Two And A Half Each en Volt Violin
KR 15	2010-05-27	Deadbeat
int'rock 5	2010-08-18	Volt Violin
KR 16	2010-11-18	Easy Trigger
KR 17	2011-03-24	Judas' Wolf en The Earphone Heads

Villa van Schaeck: een succesverhaal

In het Nijmeegse studentenleven geldt zoals op zoveel plekken het aloude devies: heb je een jubileum, vier dan een feestje. Zo ook de stichting Villa van Schaeck. Na vijf roerige jaren beheer van een studentensociëteit is het tijd voor een gezellig drukke lustrumweek. De redactie van de *Akta* maakte de balans op, samen met KN-bestuurslid Robin, VGSN-praeses Jacco en Villa-stichtingsvoorzitter Caroline.

Caroline Jongejan, stichtingsvoorzitter, weet te melden dat de geschiedenis van de Villa van Schaeck zoals die in haar huidige vorm bestaat weinig gedocumenteerd is. Ze vertelt dat nadat Diogenes het pand verliet, het beheer overgenomen werd door een stichting opgericht door NSN en Phocas. Daarna betrokken ook andere verenigingen het pand, waarbij onderlinge afspraken met de Stichting Nijmeegs Universiteitsfonds - de eigenaar van de Villa - werden gemaakt.

Het is een van de eerste keren dat de Villa naar buiten treedt zoals ze in deze week deed. Voor het eerst organiseren ze een formele receptie, waar ook het bestuur van KN voor uitgenodigd was. 'We vonden het leuk om iets te doen voor de verenigingen,' vertelt Caroline, 'en het is dan natuurlijk leuk om een receptie te doen en wel lekker studentikoos te zijn.'

De receptie bleek niet bijzonder druk bezocht; vooral de Villa-verenigingen en -organisaties waren vertegenwoordigd. Wel bleek de besloten sfeer geijkt om nader kennis te leren maken.

Vooral Caroline, wier functie van voorzitter niet erg zichtbaar is, vond het erg leuk om meer van de bestuurders in de Villa te ontmoeten. 'Ik ben hier natuurlijk niet zo vaak in de Villa. Het contact dat ik heb vind ik wel leuk; je leert nieuwe mensen kennen die echt wel passie hebben voor hun vereniging.' Veel conflicten komt ze niet tegen in haar bestuurswerk, ruzie is er nooit. 'Je wilt natuurlijk allemaal het beste en het meeste, dus het is belangrijk om je afspraken duidelijk te hebben.'

Jacco Dijkema, praeses van de VGSN-TQ, deelt een kantoor met het bestuur van KN. Hij omschrijft zijn vereniging als een hechte club. 'Op onze borrel is gemiddeld 80 procent van onze leden aanwezig. Daarnaast worden er veel persoonlijke dingen gedeeld tijdens Bijbelstudies.'

Behalve voor professionele zaken, zoals boekhouden en archiveren, is er weinig contact tussen de bestuursleden van de VGSN-TQ en Karpe Noktem. Wel ziet Jacco gemeenschappelijke belangen. "Binnen VGSN-KN is er veel steun. Op veel vlakken zijn we het met elkaar eens, en strijden we voor hetzelfde, mooie doel." Hij verklaart deze wederzijdse steun door het feit dat we in eenzelfde situatie zitten: twee gezelligheidsverenigingen die te maken hebben met dezelfde andere Villa-verenigingen. 'In dat opzicht heb je te maken met dezelfde problemen, met dezelfde lagen waar je je doorheen moet worstelen om iets voor elkaar te krijgen.'

Behalve de receptie werden er in de lustrumweek een cantus (niet doorgegaan), een 24-uurs-borrel, een lustrumfeest en een barbecue georganiseerd. Het falen van de cantus verklaart Caroline aan gebrekkige communicatie van de Villabesturen. 'We gaan voortaan beter promoten. Met posters bijvoorbeeld. Dit was natuurlijk een eerste keer, en dan loopt niet alles goed.'

Over 'Viva la Villa', het gemeenschappelijke feest, was vrijwel iedereen erg enthousiast. Caroline: 'Echt een heel goed feest.' Ook Robin Nazarski, pandcommissaris van Karpe Noktem, is er over te spreken. 'Het was heel druk: de kelder ging zelfs open. Er was goed voor gepromoot, er waren ook veel mensen van andere verenigingen.' Ze vertelt verder dat Phocas en KN de best vertegenwoordigde verenigingen waren.

Robin ziet de Villa eerder als een faciliteit waar Karpe Noktem gebruik van maakt, dan als een instantie die belangrijk is voor de leden. 'Het grootste deel van onze leden heeft zoiets van, ja prima, hoeft niet per se. Als je niets doet met bestuurswerk of commissiezaken, dan weet je ook niets af van de rest van het studentenleven.'

Robin vertelt over enkele plannen die het bestuur heeft om de Villa te verbeteren. 'Jille is met een paar mensen de Technische Commissie aan het oprichten. Verder is er binnenkort algemeen Villa-internet (ook een initiatief van KN, red.). Ook is Jille de LAN aan het proberen te regelen met alle Villaverenigingen.' Het Villabestuur is erg enthousiast over de Technische Commissie. Caroline: 'De TC is echt super fijn, omdat we niet veel weten over licht en geluid. De toegevoegde waarde is dat alles goed wordt onderhouden, want we hebben best kostbare spullen waar niet altijd zuinig mee omgegaan wordt.' Ook denkt ze dat er enige tijdsbelasting van het Villabestuur weggenomen kan worden door de TC.

Robin is zeer tevreden met de initiatieven die KN ontwikkelt binnen de Villa. 'De stichting is heel blij dat we allemaal dingen proberen te doen om de Villa te verbeteren. In eerste instantie vinden ze dit lastig, maar achteraf zijn ze er blij mee. De rest van de verenigingen doet dit helemaal niet.'

Alle drie de bestuursleden zien nog een flinke inhaalslag voor de Villa van Schaeck als sociëteitspand, op verschillende vlakken. Caroline zegt dat ze vooral bezig is met het vastleggen van kennis, het schrijven van draaiboeken en het professionaliseren van de stichting. De nieuwe website, een evaluatie met het SNUF en zijn daar onderdelen van. 'Vooral de kennis heel goed vastleggen, zodat die doorgegeven kan worden.'

Robin ziet dat het Villabestuur meer saamhorigheid wil brengen. 'Ze vinden het gewoon erg belangrijk om de verenigingen dichter bij elkaar te brengen. Ze vinden dat de Villa gezellig moet zijn.'

Ook Jacco ziet de Villa als een succesverhaal, waar nog veel groei in mogelijk is. 'De kracht van de Villa ligt erin dat ze binnen de stad een naam neer gaan zetten. Dat hebben ze de afgelopen vijf jaar gedaan, en dat wordt alleen maar meer. Je moet ervoor zorgen dat alle studenten in Nijmegen bekend raken met de Villa van Schaeck. Dan doe je het goed.'

[CR], [RS]

Extreme Playbackshow 2011

Door vele leden werd reeds geruime tijd reikhalzend uitgekeken naar 26 april jl. De zevende editie van Karpe Noktem's jaarlijkse Extreme Playbackshow zou plaatsvinden! Niets menselijks is alternatieve studenten vreemd en de meest zonderlinge acts zijn ons dan ook al voorgegaan. Artiesten als Kiss, De Kleine Zeemeermin, K3 en Bassie & Adriaan hebben reeds de plankenkoorts getrotseerd en ook deze avond zou een grote verscheidenheid aan artiesten acte de présence geven. Aan Alette de taak om de verschillende nummers aan elkaar te praten en ook een meedogenloze jury stond paraat om elk nummer zo vakkundig mogelijk op waarde te schatten. Er kan tenslotte maar één winnaar zijn dus diende uiterste zorgvuldigheid betracht te worden. Olivier stak zijn geaardheid niet onder stoelen of banken waardoor de verleidingstechnieken van de mannelijke deelnemers tot het uiterste op de proef werden gesteld

De openingsact bestond uit Bram Balk en Wiekie die, gehuld in tiroler outfits, een klassiek jodelnummer ten gehore brachten. Bram acteerde zo overtuigend in zijn alpenmeisjeskostuum dat de argeloze toeschouwer zich kon afvragen of hij in verloren uurtjes niet vaker voor de spiegel is te vinden. Dit werd door Bram met verve ontkend dus laten wij zijn prestaties voor puur talent houden. Aan Wiekie was eveneens te zien dat het podium haar niet vreemd was.

Rik – de winnaar van vorig jaar – deed opnieuw een gooi naar de felbegeerde eerste plaats met het nummer 'The Black Parade' van My Chemical Romance. Wit plamuur verzekerde een verschijning die even sinister als spookachtig was en zijn sombere gelaatsuitdrukking completeerde het geheel. Zijn playbacken was dermate natuurgetrouw dat je je kon afvragen of zijn microfoon niet gewoon was aangesloten.

Frank Mensing verzorgde eveneens een solo-optreden. Het nummer 'Hurt' van Johnny Cash werd door hem opgevoerd waarna het tijd werd voor een korte pauze.

Floris moet flink gegrasduind hebben in de kledingkasten van zijn voorvaderen, daar hij een authentiek ouderwets kostuum had opgescharreld. Heupwiegend als een vertrouwde 'Elvis Pelvis' met op de achtergrond zijn eigen zorgvuldig geprojecteerde schaduw vergastte hij ons op het nummer 'In Dreams' van Roy Orbinson. De bühne lijkt hem niet onbekend, met zoveel overtuiging bracht hij zijn imitatie dat hij zou moeten overwegen zich voor Idols op te geven. Verder succes kan niet uitblijven!

Een bende barbaren bestaande uit Hugo, Michiel, Steef en Bart bestormde vervolgens het podium. Als dronken berserkers in hun onverklaarbare bezetenheid deden zij de planken bijna bezwijken bijna onder het geweld. Een uitstekende basis voor het nummer 'En Maktig Har' van Finntroll. Met stemmen als donderbussen werd de geïntimeerde jury te woord gestaan. Een daverend aplaus, maar deze baardige heren zouden nog van zich doen spreken.

Bearforce1

Lisette, Myrthe, Annemieke, Loesje en Robin deden een beroep op het jeugdsentiment van de oudere leden met het nummer 'Wannabe' van de Spice Girls. Als ware bakvissen gaven zij aan de hoge drempel naar volwassenheid nog niet geheel geslecht te hebben.

De vrijgekomen testosteron zocht een uitweg en in een oogwenk werd Myrthe op krachtige vikingschouders gehesen en weggevoerd. Welke rechtgeaarde viking zou zo'n mooi stukje oorlogsbuit versmaden? Met brede grijnzen die blikkerende tanden ontblootten werd Myrthe toch maar weer op het podium geplaatst, dit tot haar zichtbare opluchting.

Als volgende act waren Daan, Remco, Chris en Paul S. aan de beurt met het hummer 'Bearforce1' van de gelijknamige band. Hun choreografie was nog strakker dan het prikkelende pakje van Myrthe en ongetwijfeld zullen vele uren in gezamelijke oefening zijn doorgebracht.

Zoals elk jaar maakte ook Jorg zijn opwachting met een nummer van Kinderen voor Kinderen en ook ditmaal wist hij slechts bij aanvang welk nummer dit zou zijn. Het was te verwachten dat vroeg of laat het nummer 'Podiumbeest' de revue zou passeren. Jorg deed als vanouds zijn best maar zijn geheugen liet hem enigszins in de steek. Wellicht zou hij met dubbele moed opnieuw op de vele honderden Kinderen voor Kinderen-nummers moeten aanvallen.

Ook Het bestuur ontkomt niet aan een optreden, met traditie valt immers niet te spotten! Het welbekende nummer 'Poison' van al even bekende Alice Cooper werd opgevoerd. Chaim hees zich in strak leer met metalen versieringen en ook Robin was zonder meer op haar best. De oproepen tot een moshpit werden gretig beantwoord en het enthousiaste publiek liet andermaal zien waartoe de leden van Karpe Noktem in staat zijn.

Vervolgens was het de beurt aan Bart en Stan, die een poging waagden hun langharige imago aan diggelen te doen versplinteren met een vertolking van Britney Spears en Eminem. Hun oorspronkelijke keus – Bearforce1 – was reeds ingepikt door Daan c.s., zodat ze slechts konden improviseren. Met even verleidelijke als bizarre kronkels werd getracht indruk te maken op het vrouwelijke en homosexuele publiek. Ik zou hen aanbevelen de vacaturebank van de Chippendales te raadplegen, met een dergelijk talent ligt een flitsende carrière voor het oprapen! Moe maar voldaan werd het laatste optreden afgewacht.

Niek, Koen, Tim, Hugo en Wim waren als laatste de

Bestuur

klos en Kinderen voor Kinderen met het controversiele Tietenlied. Een aangenaam stukje verstrooiing voor het eind van de avond, want hierna restte nog slechts het bekendmaken van de winnaars.

Daan, Remco, Chris en Paul S. streken met de eer en gingen er met de lauwerkrans vandoor. Michiel, Hugo, Steef en Bart ontvingen de tweede prijs en Stan en Bart de derde, dit ter compensatie voor het feit dat zij hun origineel geplande nummer niet konden brengen.

Wederom een succes, de zevende Extreme Playbackshow! Met dank aan de FeestCie die zich geen enkele moeite had getroost omd eze avond tot een succes te maken. Laten we uitkijken naar de editie van volgend jaar!

[PL]

Spice Girls

Gelderse geschiedenis in een notendop

Al heel mijn leven woon ik in Gelderland. Maar een provinciaal gevoel? Nee, dat heb ik niet. Er is zowaar een Gelders volkslied, maar ik vind zelf de versie van Heidevolk leuker. Ik heb veel meer gevoel bij Nijmegen, bij Nederland misschien zelfs bij Europa. Nu heb ik het gevoel dat mensen uit Limburg of Friesland meer voor hun provincie voelen. Wellicht dat er na wat graafwerk in het Gelderse verleden toch passie ontstaat voor de grootste provincie van ons land.

Al duizenden jaren wonen er mensen in het gebied dat wij nu als Gelderland bestempelen. Nijmegen is de plek in Gelderland waar de oudste vondsten worden gedaan, maar de eerste vermelding van Gelderland komt uit 1021 onder de naam 'Land van Gelre'. Langzaam maar zeker wordt dit gebied steeds groter, tot 1288: dan stopt de gebeidsuitbreiding na een militaire nederlaag . Door slim te trouwen met de zus van de koning van Engeland wist Reinald II, Graaf van Gelderland, in 1339 voor Gelderland de hertogstitel binnen te slepen. Niet dat we daar tegenwoordig nog veel aan hebben, maar het klinkt sjiek, nietwaar?

Zo zag Gelderland er rond 1350 uit:

De kaart ziet er in onze ogen wat apart uit. Hij is opgedeeld in vier zogeheten kwartieren: Arnhem, Zuthpen, Nijmegen en Roermond. De eerste drie behoren geheel of ten dele nog steeds bij het hedendaagse Gelderland.

In 1543 kwam er een einde aan de Gelderse zelfstandigheid door Spaanse bezetting. Toch wist Gelderland het verzet (dankzij Franse hulp) het langste van alle provincies vol te houden. Er is aan het Spaanse hof zelfs sprake geweest het op te geven en Gelderland met rust te latenmaar een *what if*-theorie hier op los laten past beter bij de vorige *Akta...*

In 1543 sloot Gelderland zich aan bij de Repulbiek der Zeven Verenigde Nederlanden. Volgens het akkoord zou iedere provincie evenveel te vertellen hebben, maar al snel bleek dat vooral Holland, met al zijn handel en macht, het voor het zeggen kreeg. Hierdoor verzwakte de positie van Gelderland verder. In 1802 verloor Gelderland door een administratieve herindeling zelfs het gehele kwartier Roermond. Toen kreeg de provincie de grote zoals we die nu kennen.

Vanaf dit punt gaat de Gelderse geschiedenis vooral over in die van Nederland. Alleen tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft Gelderland door zijn rivieren nog een belangrijke rol gespeeld – denk aan operatie Market Garden. Dat zal jullie in grote lijnen wel bekend zijn, en zo niet dan mag je nu in een hoekje gaan zitten en je schamen.

Maar is er na dit kleine onderzoekje bij mij meer passie ontstaan voor mijn provincie? Om eerlijk te zijn, nee. Vooral het feit dat Gelderland al een paar honderd jaar opgeslokt is door Nederland en het (in mijn ogen) gebrek aan Gelderse tradities en eigenzinnigheden geven mij geen gevoel van trots. Maar wie weet krijgt Gelderland ooit nog zijn renaissance en komt er dan bij mij wel gevoel van regionalisme naar boven.

[CR]

Op bezoek bij Biton

Dat Karpe Noktem niet alleen staat in de wereld van alternatieve studenten blijkt wel uit de zusjesfeesten, welke regelmatig door gelijkgeaarde verenigingen elders in het land worden georganiseerd. Donderdag 26 mei zou een delegatie van Karpe Noktem zijn opwachting maken bij Biton, ons zusje in Utrecht. Ruim vijftien leden zouden te acte de présence geven zodat gelijk van de gelegenheid gebruik gemaakt kon worden Karpe Noktem wederom op de kaart te zetten. De zwarte kledij waar menig lid zich graag in hult zou echter in tegenspraak zijn met de aanbevolen dresscode, welke wit voorschreef. Een bonte verzameling werd het echter toch daar ook de kleur roze zwaar vertegenwoordigd was. Olivier en Sara hadden complete koffers met make-up en andere attributen bij zich en zelfs felroze vleugels ontbraken niet! De tijd gedurende de treinreis werd dan ook gedood met uitbundige zelfdecoratie.

Na de treinreis bracht een korte busreis ons tot het hol van Biton, dat al afgeladen met mensen bleek te zijn. Voor ons was er gelukkig nog plaats genoeg dus ook wij zouden terstond deel gaan uitmaken van het feestgedruis. De plaatselijke DJ's draaiden een gevarieerd repertoire van oud jeugdsentiment – jammer genoeg uitgerekend de Backstreet Boys – tot krachtige gitaarmuziek, dus voor elk wat wils toch (al moet gezegd worden dat gitaren een heftiger effect hebben op onze leden dan jongenskelen).

Het natuurkundige noodlot trof het feest toen een enkele zekering doorsloeg waardoor zowel de ventilatie in de zaal als de verlichting op het toilet de geest gaf. Bijlichten

met mobiele telefoons werd ter plekke dan ook noodzakelijk en af en toe een frisse neus halen buiten werd ook wel aangenaam.

Op een gezellig feest hindert het niet dat de NS je pas tegen zessen terug naar Nijmegen kan brengen. Enkelen bleven zelfs nog een uurtje langer. Ver weg van de drank, de muziek en met het opkomende daglicht sloeg al snel de slaap toe en ondergetekende heeft het aan Mike K. te danken dat hij niet op een volkomen willekeurige locatie in Nederland wakker werd. Enkele uurtjes slaap waren inmiddels wel welkom en met genoegen werden dan ook de bedden opgezocht. Een nachtje slaap minder maar een mooi feest rijker, een zusjesfeest ten voeten uit!

[PL]

Nieuws uit de provincie

Wie onder een dikke geluidsdichte steen gelegen heeft de afgelopen paar maanden, kent ze wellicht niet. Maar de rest van het platteland wordt al weken vastgehouden door de dreigende bastonen en snelle gitaarsolo's van MoordPloeg. Hun nieuwste album, *Loeihard*, staat nu een maand steevast 2e in de Noord-Brabantse Top 10 en is ongekend populair in de Achterhoek. Alleen het nieuwste album van Guus Meeuwis, *Jengelde mijn gitaar maar net zo hard als ik*, trotseert het succes van de jongens nog. 'Moar ook die kriegen we d'r wel onder, heur.' lacht frontman Teun van Bloedakker (artiestennaam).

Het ontstond allemaal in een vriendelijke lokale competitie, meldt Teun ons. 'Die jong's ût Hoogeloon ha'n geweun hun dikke kutko'n ha' moe'n houwûh, dan war't ook allemoal nie zo beroerd afgeleu'n veur hullie.'

De vriendengroep uit Casteren werden naar eigen zeggen verteld 'da ze nog gène drol op 'nuh beat zou'n kunnûh legge.' en nadat ze de rivaliserende groep uit Hoogeloon enkele malen (ritmisch) in een vlaai koeienstront hadden geduwd, besloten ze een trap na te geven door een metalband op te richten.

Hun naam, MoordPloeg, is een woordspeling op het eeuwenoude agraïsche instrument en de gewoonte om hun vriendengroep "de knokploeg" te noemen. Uit nostalgie, volgens gitarist Willem Zwart: "'n overblijfsel ût de tijd da' we in 't weekend nog noar Eindheuve ginge. Moar doar motte ze ôs nu nie meer.'

Hoewel het eerste album *Wie vinne da Hoogeloon hûllemoal kapot geskûpt ken wurre* vooral werd gezien als een veelbelovende, maar amateuristische act binnen de boerengrind scene, is *Loeihard* eerder te categoriseren als agraïsche death metal. Harde, ongenadige nummers als "Minne traktor, uw gezicht" hebben plaatsgemaakt voor meer verhalende als "'t incident mèh d'n maaidorser" en "Schreeuw maar, Poolse loonwerker". De komst van drummer Joep veranderde veel. 'Veurda Joep d'r war, ha'n we ûne opname von 'n Traktor-pulling wedstrijd. As we ginge optrede dan zette we dien an, en dan ginge we helemoal los.'

Volgens critici is het succes van de band vooral te danken aan hun muzikale ontwikkeling. Aardschok meldt: 'Het scheelt echt enorm dat Willem nu weet hoe hij zijn gitaar moet vasthouden.' En op blastbeat.nl valt te lezen: 'Teun, Willem en Joep hebben geleerd dat ze wel tot vier kunnen tellen, maar dat dat vooral nuttig is als ze het allemaal tegelijk en op dezelfde snelheid doen. Dat is een belangrijke les, die iedere band vroeg of laat een keer leert.'

Verassend genoeg is MoordPloeg ook erg populair onder de populatie van Nederlands sprekende Indiërs. 'De ruwe tonen vermengd met het manische geloei van koeien in de titelsong van *Loeihard* zijn precies wat ik nodig heb om me terug te transporten naar de gravelpaden van India,' meldt één van de 38 leden van Taj-Metal.nl, het grootste forum voor metal-liefhebbende Indiërs in Nederland.

MoordPloeg is de komende maanden te zien in vrijwel alle bekende bierschuren in Nederland.

[ML]

Afgevaardigden Leden over hun provincie

Karpe Noktem telt momenteel zo'n 150 leden en hoewel vaak wordt gezegd dat het grootste deel van de Nijmeegse studenten uit Brabant of Limburg afkomstig is, kan het niet anders dan dat binnen onze vereniging ook andere provincies vertegenwoordigd zijn. Akta maakte een digitale roadtrip door Nederland en stuitte onderweg op een aantal leden die bereid bleken in geuren en kleuren over hun afkomst te vertellen.

Groningen

'Er gaat niets boven Groningen,' zo luidt de slogan van deze provincie, aarzelend nagesproken door Renate Jansen. 'Ik vind het dialect niet mooi: het klinkt een beetje zeurderig. De meeste dorpen zijn echt gaten en we hebben veel rare plaatsnamen: denk aan Bierum, Doodstil en Lutjegast. Daarentegen is de stad Groningen wel leuk en mooi – en groter dan Nijmegen! In de binnenstad word je bijna omver gefietst door studenten, ongeveer één op de zes *Grunningers* is namelijk student.'

Groninger koek is natuurlijk alom bekend in Nederland en ook worst en mosterd uit het noorden vind je in menig supermarkt. Dacht je dat we in Nederland al genoeg feestdagen hadden, in Groningen doen ze er nog een schepje bovenop: elk jaar op 28 augustus viert men Bommen Berend. Met Gronings Ontzet, zoals deze dag officieel heet, wordt gevierd dat de stad in het rampjaar 1672 het beleg door de bisschop van Münster ('Bommen Berend') heeft doorstaan. Renate: 'Op deze dag liet hij zijn troepen terugtrekken uit Groningen. Tijdens Bommen Berend zijn de meeste Groningers vrij en er is kermis en vuurwerk in de stad.'

Overijssel

Ook Overijssel is niet dichtbevolkt. Of je nu graag naar het bos gaat of lekker op de heide wilt rondstruinen, in Overijssel ben je altijd in notime midden in de natuur. Rik Harink prijst zijn provincie om deze kwaliteiten. 'De rust op het platteland vind ik heerlijk. Tegelijkertijd is er genoeg te beleven in steden als Deventer en Zwolle.' Als typische kenmerken van zijn provincie noemt hij het conservatieve milieu en het behoud van tradities. 'We hebben veel feesten, variërend van tentfeesten tot streekvieringen. Tijdens dorpsfeesten worden er beruchte spellen gespeeld: zwientje tikken bijvoorbeeld, waarbij je geblinddoekt op je knieën zo snel mogelijk een zwijn moet tikken, en gat graven, een wedstrijd wie het diepste gat graaft in een bepaalde tijd.'

Het streekgerecht 'Kruutmoes' valt bij Rik in de smaak, al geeft hij toe dat niet elke Overijsselnaar er gek op is. Wie zich afvraagt wat dit woord te betekenen heeft, kan vast bij de informaticastudent te rade. 'Ik ben opgegroeid met het Sallands' dialect: mijn opa's en oma's spreken het allemaal. Al heb ik het zelf nooit leren spreken, ik kan het prima verstaan.'

Gelderland

Ook Annemiek Arfman is te spreken over het dialect uit haar streek. 'Mijn favoriete Achterhoekse dialect-woord is 'alibanterije', dat betekent 'kattenkwaad'. Het dialect is een belangrijke traditie en ik vind het heel jammer dat deze taal verloren gaat. Daarmee vervalt een deel van de Gelderse identiteit.' Toch is Annemiek blij dat ze gewoon Nederlandstalig is opgevoed, net als de meeste andere jongeren. 'Van mensen van mijn leeftijd die dialect spreken heb ik toch vaak het idee dat ze in een klein wereldje leven en niet verder komen dan het dorp waar ze geboren zijn.'

De studente Algemene Cultuurwetenschappen noemt haar provinciegenoten nuchter en koestert de hardwerkende landbouwers. 'Veel mensen denken dat er alleen lompe, achtergestelde boeren wonen in de Achterhoek. Dat valt erg mee. Ik heb ontzettend veel bewondering voor boeren en kan er slecht tegen als zij belachelijk worden gemaakt. Het zijn mensen die hard werken, die geven om hun land en dieren. Ze runnen een eigen bedrijf en zorgen mooi wel voor ons eten.' Verder vertelt Annemiek dat buurt en familie erg belangrijk zijn in Gelderland. 'Bij mijn grootouders was het heel belangrijk om een goede buurt te hebben. Zo slachtte men bijvoorbeeld samen een koe, zodat het vlees kon worden verdeeld en niet zou bederven.' Wel geeft ze toe dat er de afgelopen decennia het een en ander veranderd is. 'Nu lijkt het alsof we één grote gezellige buurtschap zijn, maar dat valt flink mee.' Annemiek vindt dat alle provincies van Nederland hun eigen waardevolle natuur en tradities hebben. 'Al heb ik soms wel het gevoel dat de Achterhoek een beetje wordt onderschat.'

Brabant

Ook Brabant ontkomt als landelijke provincie niet aan de nodige vooroordelen. Veel Nederlanders denken wellicht aan gekke boeren die met carnaval helemaal losgaan. Anke Pieck nuanceert dit beeld: 'Brabant is net één groot dorp, maar je moet niet vergeten dat we met Eindhoven en Tilburg toch de respectievelijk vijfde en zesde stad van Nederland zijn.' Ze omschrijft haar provincie als 'gezellig, vol open en gastvrije mensen'. Uiteraard erkent ze het belang van carnaval, een feest dat ooit is ontstaan als uitbundige vooravond van de vastentijd. 'Al wordt de vastenperiode door bijna niemand meer in acht genomen.'

Anke voelt zich meer Nederlander dan Brabander. Ze begrijpt dan ook dat het Brabants woorden heeft die voor de rest van Nederland wat vreemd in de oren klinken. 'Houdoe als je weggaat, bijvoorbeeld.' Zelf vindt ze dat ze niet erg Brabants praat. 'Al maak ik mij wel schuldig aan het gebruik van *houdoe*. Ook zeg ik 'ons mam' in plaats van 'mijn moeder' en 'jullie pap' in plaats van 'jouw vader'. Dat kun je trouwens toepassen op alle mogelijke familieleden.'

Limburg

'Het dialect is geweldig!', zegt Robin met haar zachte *g* over de Limburgse taal. 'Het klinkt zangerig en articuleren is soms compleet overbodig. Ik mis het soms wel om Limburgs te praten. Het dialect dat ik vroeger met familie en vrienden sprak heeft toch iets intiems.' De pandcommissaris van bestuur 7 gebruikt de woorden 'landelijk' en 'kleinschalig' om haar provincie te omschrijven, al voegt ze er aan toe dat de termen 'boers' en 'dorpelijk' wellicht meer op z'n plaats zijn. 'Limburg heeft veel heuvels en zelfs een heuse berg. Nou ja, in naam dan. Typisch Limburgs is natuurlijk de vlaai, maar we hebben ook een paar bierbrouwerijen: Brand, Gulpener en Lindeboom.'

Robin vertelt dat ze zich de afgelopen jaren meer bewust is geworden van haar zuidelijke achtergrond. 'Toen ik in Nijmegen ging wonen, merkte ik pas dat er een verschil is tussen Limburg en niet-Limburg. Ik voel me in de eerste plaats Nederlander, maar vergeet niet wat Rowwen Hèze zong: *het is een kwestie van geduld, rustig wachten op de dag, dat heel Holland Limburgs lult.'*

Utrecht

Bram Balk ten slotte, is ook trots op zijn *g*, die een stuk rauwer klinkt. 'Ik ben trots op die grommende *g.* Utrechters zijn doorgaans hard en eerlijk, tot op het lompe af. Daar past het platte halve dialect goed bij. Ik heb zelf minder met de streektaal, maar die *g*! De grove *g* is het kaarsje op de taart die Utereg heet.'

Het mag duidelijk zijn: Bram spreekt in niets dan lof over zijn provincie. 'Da's logisch: Utrecht is het pompende hart van het land. Als Utrecht plat ligt, staat Nederland stil.' Voorbeelden over beroemdheden uit zijn provincie heeft hij dan ook te over. 'Herman van Veen, Annie M.G. Schmidt, Paus Adrianus VI, Affelay, Inna Bakker-Boudier, Dick Bruna, Ingmar Heytze, Spinvis, Wim Sonneveld, Biton… moet ik doorgaan?' Desondanks wil hij niet per se terug verhuizen naar zijn stad. 'Voor mijn gevoel ben ik altijd Utrechter gebleven, maar ik erg nationalistisch ingesteld ben ik niet. Ik ben liever Utrechter dan Nederlander, maar het liefste mezelf. Mag ik zo cliché zijn?'

[SG]

Pieperpraat

Vraag je Nederlanders naar een typisch gerecht uit ons land, dan zullen velen zonder aarzelen ´aardappels´ antwoorden. Toch zal de gemiddelde persoon ook weten dat dat historisch gezien niet helemaal juist is: Spaanse ontdekkingsreizigers brachten de welbekende knol in de zestiende eeuw mee uit Zuid-Amerika. Aanvankelijk moesten Nederlandse boeren niets van aardappels hebben. De stengels en bessen van aardappels zijn immers giftig. Toch zou je kunnen zeggen dat hij een lifesaver was, die aardappel. Door zijn rijkdom aan voedingstoffen en efficient gebruik van landbouwgrond konden met aardappels per hectare meer calorieën worden verbouwd – en dus meer monden worden gevoed – dan met bijvoorbeeld graan. In de achttiende eeuw werden aardappels dan ook een veelgegeten product in heel Europa.

De aardappel werd in alle Nederlandse provincies verbouwd - natuurlijk met uitzondering van Flevoland, dat tot de eerste helft van de twintigste eeuw verscholen lag in de dieptes van de Zuiderzee.

Hoewel veel studenten vaker een pak pasta zullen koken dan een pan piepers, zijn aardappels juist voor ons prima voedsel. Ze zijn goedkoop, mits je geen voorverpakte excellent barbecuekrieltjes kiest. Daarbij is het niet moeilijk om aardappels te bereiden en het hoeft ook helemaal niet lang te duren. Heb je geen geduld om twintig minuten te wachten, kook je aardappels dan eens in de magnetron. Doe ze in een half-afgedekt bakje met een laag water en kook ze in vijf (!) a zeven minuten gaar. Heb je een hekel aan aardappels schillen? In veel gevallen kun je ze prima in hun jasje eten. Sterker nog, aardappels houden dan meer smaak en zijn bovendien gezonder, aangezien veel vitamines vlak onder de schil zitten.

Aardappels blijven trouwens langer goed dan je denkt. Iedereen heeft zich waarschijnlijk wel eens verwonderd afgevraagd waar die bijna buitenaardse vergroeiïngen vandaan komen die je op aardappels aantreft als je ze een paar weken onopgemerkt in een hoekje van je keukenkast laat liggen. 'Zonde', zul je denken, alvorens je de zak de prullenbak in mikt. Nu is dat niet nodig! Meestal volstaat het om de wortels – want dat zijn het – van de knollen te halen met een mesje. Schil vervolgens wel de aardappel, deze kan als 'ie wat ouder is droog smaken.

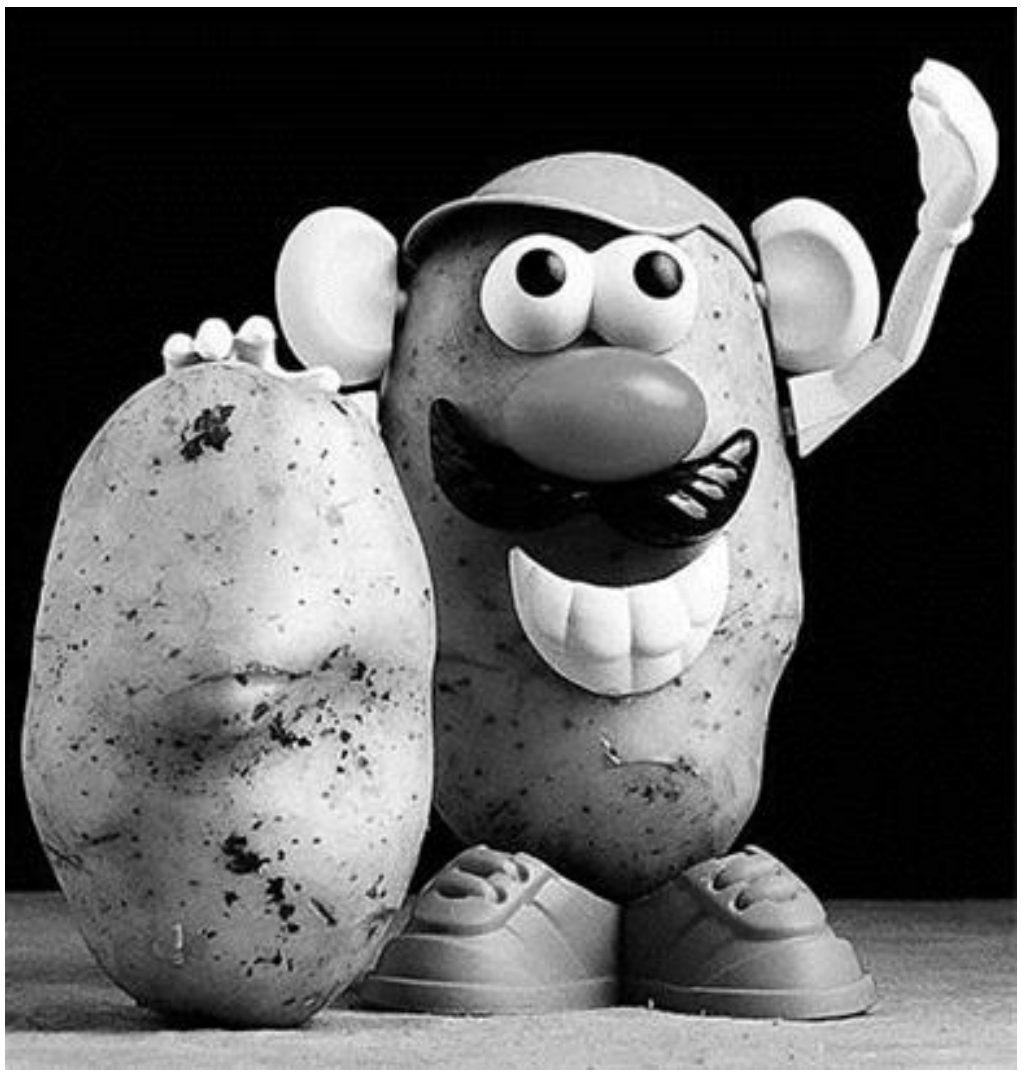

Na deze lofzang op de aardappel vraag je je vast af: gaat ze me dan nu vertellen hoe ik aardappels kook? Nee, ik mag hopen dat een beetje twintiger dat stukje culinaire opvoeding wel heeft gehad. Vaak hoor ik dat mensen aardappels 'saai' vinden smaken. Het is echter heel simpel om ze op smaak te brengen. Bijvoorbeeld met rozemarijn, zeezout en olijfolie.

Aardappeltjes uit de oven

Nodig:
aardappels (zo veel je wilt)
gedroogde rozemarijn naar smaak (ca. 1-2 tl per persoon)
zeezout, liefst grof uit de molen
olijfolie

1. Snijd de aardappels in blokjes, eventueel geschild. Kook ze voor, ca. 8 minuten op het fornuis of 3 minuten in de magnetron.
2. Bedek een bakplaat of ovenschaal met aluminiumfolie en vet deze in met olijfolie. Verdeel de aardappelblokjes erover.
3. Bestrooi de aardappeltjes met voldoende rozemarijn en zeezout. Versgemalen zwarte peper is ook lekker!
4. Zet de aardappeltjes in de oven, ca. 30 min op 170 graden. Langer kan ook – is alleen maar lekkerder. In dat geval verlaag je de temperatuur van de oven naar 150 graden. Je gerecht is klaar als de aardappels een licht krokant korstje hebben en lekker ruiken. ;)

[SG]

Familieleden Karpe Noktem plukken de dag

Op 16 april vond Karpe Noktem het tijd worden de ouders van haar leden uit te nodigen zodat die eens konden zien hoe hun studerende kroost de vrije tijd doorbrengt in het Nijmeegse. Ook andere familieleden, waaronder een bijna 80-jarige oma op een scootmobiel, kwamen nieuwsgierig een kijkje nemen.

De aanhang van de karpe Noktemleden werd naar de kelder van de Villa geloodst waar op maandagavond altijd geborreld wordt. Aldaar kon men – onder het genot van thee, fris en borrelnootjes - uitwisselen wat de kinderen zoal studeerden en enigszins weemoedig terugdenken aan de eigen studietijd.

Vanwege de grote opkomst werd de groep in tweeen gedeeld. Eén groep ging meteen Nijmegen verkennen en de andere groep begon met een rondleiding door het historische pand waarvan je toch wel stiekem dacht dat het misschien beter niet aan studentenverenigingen verhuurd kon worden. Van de biervoorraad in de kelder ging het trapsgewijs omhoog langs verschillende ruimtes die door diverse verenigingen gebruikt worden. Daaronder was een keuken die de naam studentenkeuken eer aan deed tot een zolderruimte die naast werkruimte ook uitzicht bood op een prachtige kastanjeboom. Buiten werd ook vol trots de Karpe Noktembakfiets getoond die haar dienst bewees als snel en schoon transportmiddel.

Weer in de kelder beland werd de aanwezigen een quiz voorgeschoteld, een ware overhoring over alle Karpe Noktemfeiten en –historie die tijdens de rondleiding waren gespuid. De antwoorden werden ijverig op papier gezet.

Vervolgens ging groep twee ook op pad voor een lange stadswandeling die uitstekend werd geleid door Chaim van Rens die zijn zaakjes als student geschiedenis uitstekend kende. Ondergetekende heeft als frequent bezoeker van Nijmegen toch nog het nodige bij kunnen leren. Het Nederlandse weer werkte ook volle kracht mee en dat maakte het tot een meer dan aangename gebeurtenis.

Ondertussen wisselden ouders ervaringen uit over hoe anders het studeren tegenwoordig is, hun zoon- of dochterlief op kamers, de behaalde studiepunten en wat dies al meer zij. Dapper probeeren zij niet al te buitensporig trots te lijken.

Ietwat moe, maar zeker voldaan eindigde groep twee na de wandeling weer in de kelder waar groep één al was teruggekeerd. De winnaar van de quiz werd bekendgemaakt en verblijd met een heus Karpe Noktemt-shirt.

Veel van de bezoekers namen ook nog deel aan het laatste programmaonderdeel: de warme maaltijd. De pizzeria die Karpe Noktem and family die avond te eten kreeg, heeft goede zaken gedaan. Al met al een zeer geslaagde dag om op terug te kijken.

Gastbijdrage door Ginette Wieken

In het hart geraakt

Toeschietelijke momenten tijdens een wapenworkshop

Ik moet eerlijk toegeven: in mijn leven heb ik nooit veel verder gekeken dan een kettingzaag of mes. Deze instrumenten hebben, indien vaardig gehanteerd, iets directs en bruuts. Men houdt via het medium contact met de getroffene, voelt meegeven en weerstand naargelang het soort weefsel dat wordt binnengedrongen en, wanneer men de plaats van handeling na afloop beschouwt, kan de schepper ervan van gesoigneerdheid niet beticht worden. U kunt zich dus wellicht indenken dat geweren mij altijd zo… schoon en afstandelijk leken. Iets voor laffe heren die hun cravat onbevlekt wilden houden.

Met de nodige reserve, maar desondanks niet ongeïnteresseerd plaatste ik mij in het bestand van de SportCo, die spoedig een schietworkshop zou organiseren. Wat was het toch aan vuurwapens dat zoveel mannen deed sidderen in anticipatie? Om welke reden liep het zever hen over de kaken bij de gedachte aan het overhalen van een trekker? Welke magie schuilde er in het duister van een loop?

Schietvereniging Strijdlust aan de Suikerbergseweg bood een luilekkerland aan lieden die liever Gunweek dan Hustler op het watercloset lezen. In de kelder (altijd een kelder) openbaarde zich een achtbaans schietzaal waar vegetale muflucht en kruitbouquet een karakteristiek assemblage vormden. Zonder gebeuzel ging de eerste groep aan de buks. Achter het geluidswerende glas nam ik waar dat zodra het eerste vuurwapen binnen handbereik kwam, er een tot dan toe onbekende, vastberaden blik in de ogen der jongelingen verscheen. De rug rechtte zich. De schouders ontspanden. De voeten stonden steviger in de aarde.

Links schoot een losgeslagen Frank direct in de roos. Rechts toonde Robert een voortdurende grijns op het gezicht die eenvoudigweg niet natuurlijk kon zijn. In het midden transformeerde Wiekie van een zachtaardig hippiemeisje-met-blom-in-het-haar tot een halfautomaatslingerende maniak. En pinkte Steef daar in de wachtrij met zwetende handjes een traantje weg?

Vol verwachting trad ik de schietruimte binnen en nam mijn positie in op de baan. Nochtans teleurgesteld bemerkte ik geen noemenswaardig adrenalineshot bij het ter hand nemen van de Magnum .357 revolver. Ook niet bij het mikken. En niet bij het vuren. Enige plofjes later bleek ik ook geen noemenswaardig schutter te zijn, aan het doelwit te zien. Mijmerend over mijn zaag stiefelde ik desalniettemin naar de balie waar het 6 mm wedstrijdgeweer rustte. Ik laadde slordig een kogel, legde de kolf halfhartig tegen de schouder, kneep een onwillig oog dicht, tuurde lusteloos door het vizier en haalde met een slap vingertje de trekker over.

Ik voelde een milde terugslag. Ik rook hoe de geur van hout en kruit zich vermengde. Ik voelde mijn armen protesteren onder het gewicht van het hout en metaal. Het begon me te dagen. Dit was geen koele afstandsbediening met destruct- knop. Dit was een vage kennis die ik wel mocht. En hij mocht mij ook, zo toonde de roos. De M1 Garand herkende ik vanaf de eerste aanraking als een trouwe metgezel, met zijn luidruchtige, doch zuivere bastoon, zijn vriendschappelijke gewicht tegen de schouder, zijn terugslag als een ferm schouderklopje: 'goed gedaan meid, maar dit is slechts het begin.' Ik was verkocht. Maar dit was ongelukkigerwijs al het einde van de workshop en het luidde de wederzijdse verwijdering in van mij en mijn nieuwe beste vriend. Het enige herinneringsgeschenk dat ik van hem had was een aan flarden geschoten stuk karton.

Weemoedig kruiste mijn blik die van mijn medecursisten, die al even aangedaan de eenmaligheid contempleerden. Op sommige roodorige mannen na, die verklaarden 'vooral kleine meisjes met grote geweren spannend te vinden' en Jille, die heimelijk een teddybeer had willen winnen. We verlieten het Wijchense voor het Nijmeegse onder het vooruitzicht dat Karpe Noktem ooit, óóit een eigen schietbaan zal aanleggen. 'Want we zitten toch al in een kelder.'

[MB]

Middeleeuwse avond

Vroeg ging die dag de wekker. Het mocht voor de meeste Karpe Noktemleden dan een middeleeuwse avond zijn, voor Aukje en mij was het een middeleeuwse dag. Tijdens het boodschappen doen in de AH XL wenste ik dat ik de avond van te voren begonnen was, maar ik een waas van waanzin was ik toch naar het BeestFeest gegaan. Niets meer aan te doen, wat moest ik nu ook alweer allemaal hebben? Ah juistem: kipfilet, bramen, gember, wafels, aardbeien en dat lijstje ging nog even zo door. Eenmaal in mijn keuken aangekomen (en de zooi van huisgenoten aan de kant geschoven te hebben) kon het koken beginnen. Of nouja, eerst eigenlijk het bakken. Twee quiches verder en ik kon beginnen met de saus voor de kipfiltet. Een bramen/gembersaus, heel apart maar (in mijn optiek) wel lekker. Na de saus was er alleen nog een appel- en-uisalade te maken en het was op naar de Villa.

Daar aangekomen bleek de Villakeuken een grote puinzooi te zijn en stond een

groep mannen in pak met een elektrisch broodmes stokbrood te snijden. Ik vroeg of ze nog veel werk hadden en na een belofte van om 18:00 weg te zijn en een tip vanuit mij dat je stokbrood ook gesneden kon kopen ging ik samen met Aukje de stad in voor de laatste paar boodschappen.

Na terugkomst waren de heren uit de borrelruimte en de keuken verdwenen maar helaas lag hun zooi er nog wel dus na wat miepen werdt in elk geval de borrelruimte schoongemaakt maar bleef de keuken een zooi. Dit maakt het koken wat uitdagender maar gelukkig niet onmogelijk. Op dat moment kwamen de mensen voor de boekbind- en kalligrafeerworkshops binnen en trok ik mijn middeleeuwse kloffie maar aan. Het koken in de Villa kon nu beginnen. De koolsoep ging op het vuur en terwijl de bar werd opgebouwd en de leden langzaam kwamen werden ook de voorbereidingen voor de andere drie gangen getroffen.

Tijdens het eten werd er vanalles geserveerd met vooral de intentie om met een bepert budget toch wat gekke middeleeuwse smaakcombinaties op tafel te zetten. Bijvoorbeeld gepocheerde kipfilet met de bramen/gembersaus, koolsoep met kaneel en suiker, middeleeuwse slagroom met rozewater en eieren gevuld met onder andere appel. Een gevulde buik en wat kennis over de middeleeuwse tafel rijker kon er worden begonnen met de workshops.

Het boekbinden ging prima en na het vouwen en scheuren van papier, en het aan elkaar naaien van de vellen, ben ik een zelfgemaakt middeleeuws boekje rijker. Na het boekje gingen we aan de slag met kalligraferen. Het overschrijven bleef lastig, al baart oefening kunst en ging het gaandeweg beter. Al vermoed ik dat ik nooit een fatsoenlijke middeleeuwse A zal kunnen kalligraferen. Om mij heen kijkende viel het me opeens op hoe stil het was. De mensen van de Papieren Eenhoorn waren nog bang geweest voor een stel aangeschoten studenten die alles halfslachtig zouden doen. Niets bleek minder waar, mensen waren ongeloofelijk geconcentreerd bezig en voorbijkomende bestuursleden van Phocas keken vol verbazing toe. Rik was al helemaal enthousiast geworden en begonnen met overschrijven van de statuten in middeleeuws schrift. Wellicht dat we deze ooit nog eens geheel in middeleeuws schrift kunnen uitprinten en laten inbinden. Het geheel kalligraferen gaat mij te ver, maar wie wil mag zich er van mij best aan wagen. Een fles mede voor degene die het lukt.

Na de workshops was er nog een kleine groep mensen over waarmee ik nog een kleine tarveernequiz heb gedaan. Na wat euhm's en ah's aan mijn kant en tussendoor zowaar wat vragen die me teboven kwamen (de vragenlijst was ik namelijk vergeten mee te nemen) wist Marlies de tarveernequiz te winnen. Een glas mede en wat opruimwerk later en de reis ging weer huiswaarts.

[CR]

Gluren bij het bestuur

een kijkje in het dagboek van KN-voorzitter Remco

1-apr De hele dag onderweg geweest om de bakfiets op te halen in de middle of nowhere. Allemaal goed gegaan - is een mooi ding. We wilden eigenlijk bij de spelletjesavond vanavond een goede 1 april-grap uithalen, maar dat faalde bij het 'goede' in 'goede 1 april-grap'. Ik had uiteindelijk even geen zin in gezellig doen bij de spelletjesavond, vroeg weggegaan nadat ik bezig was met de kookspullen op te ruimen terwijl ik er niet had gegeten.

2-apr Gedoe rond het boetereglement van de Villa houdt aan, ik hoop dat er binnenkort iets goeds uit komt. We begrijpen de Villa best, maar onze belangen zijn nou eenmaal tegengesteld.

3-apr Goede bestuursvergadering gehad, wat moeilijke puntjes afgesloten en leuke dingen in gang gezet. Jammer dat de Mannen- en Vrouwenavond weer niet gelukt is…

4-apr Toffe borrel. Ondanks dat het niet zo druk was, was de loterij een succes.

5-apr SollicitatieCommissie(SoCo)-vergadering: al een aantal sollicitaties binnen, verder afgesproken welk SoCo-lid, welk potentieeltje benadert (ofwel: 'pakt'). Een gezellige vergadering verder.

6-apr Rik blijkt al in een vergevorderd stadium wat betreft een sushi-avond op 11 april, maar we weten er op een verzoek een tijd geleden na niks van… Binnen het bestuur wat onenigheid hierover, maar we proberen het zo goed mogelijk in banen te leiden. Verder bestuursvoorlichtingsavond gehad, goede opkomst en zeer vruchtbaar.

7-apr Overdag een afspraak met de KasCo, ging best prima: constructief overleg en geen grote problemen. 's Avonds Beestfeest: Normaal erg fijn feestje zonder verantwoordelijkheden, helaas grotendeels verpest door persoonlijke issues.

8-apr Middeleeuwse avond was erg gaaf! Leuk georganiseerd en gezellig. Vanwege zelfde reden als gisteren helaas weer vroeg weg gegaan.

9-apr Sushi-avond-spanningen lopen op tussen bestuursleden onderling en met Rik. Uiteindelijk niet gelopen zoals ik graag wilde, maar verder wel opgelost. Zeker een van de pittigere situaties dit jaar.

10-apr Robin, Bente en Jille hebben gezocht naar nieuwe leden voor commissies, was een goed idee. Bestuursvergadering ging goed, maar er zat nog wel spanning vanwege het sushi-incident. Gelukkig alles goed uitgesproken en uiteindelijk begrepen we elkaar wel. Verder geen superspannende vergadering maar wel prima.

11-apr Niet bij de borrel geweest, wat behoefte aan rust voor m’n tentamen de volgende dag. Was wel een coole borrel naar ik hoorde, alles overstroomd. De -officieel niet van KN zijnde- sushi-avond was wel gezellig. Gelukkig werd het bestuurlijke gedoe niet te persoonlijk opgevat. Ik hoorde dat de overstroming wel even een uitdaging was, maar ze zijn er in geslaagd iedereen te betrekken bij de verhuizing naar de grote zaal, en een gratis drankje maakte de sfeer er meteen beter op.

12-apr Tentamen ging prima, goede nachtrust hielp. 's Avonds SoCo-vergadering: Wel relaxte vergadering, een van de SoCo-leden besloot er uit te stappen om zelf te solliciteren. Verder kandidaten doorgenomen en vragen bedacht voor de sollicitatiegesprekken. Duurde niet al te lang, nog een lekker biertje gedronken achteraf.

13-apr Te horen gekregen dat we niet in het introductieboekje van het BOS (koepel studentengezelligheidsverenigingen) komen, omdat we al via CHECK (koepel culturele studentenverenigingen) vertegenwoordigd zijn. Interessante discussie over hoe wenselijk dit is.

14-apr Borrel gehad met het College van Bestuur. Erg leuk en decadent in Huize Heyendaal. Lekker in discussie geweest met Kortmann en andere piefen over de bezuinigingen op studenten en het verenigingsleven. Stomme Bavaria heeft wéér malt bier geleverd.

15-apr Eindelijk reactie van de DJ-apparatuurwinkel. Na de aangetekende brief was de garantie op de kapotte CD-speler spontaan twee jaar, in plaats van één.
Schietworkshop met de SportCo: erg vet! Leuke originele activiteit. Daarna niet meer naar de afterparty geweest maar naar de afstudeerborrel van Paul van Leeuwen: gezellig en lekker bier.

16-apr IntegraCie familiedag! Leuke dag gehad, niet alles was perfect maar zeker voor zo'n originele activiteit goed geregeld. Achteraf nog een lekker biertje gedronken bij Samson. Een van de meest ontspannen dingen die ik die week heb gedaan.

17-apr Robin is jarig! Vergadering stond verder in het teken van geslaagde activiteiten en goede vooruitzichten, was wel een opsteker. Natuurlijk loopt niet alles flex, maar vrijwel overal zit wel schot in. Goede vooruitzichten voor de open borrel in ieder geval en op tijd klaar met vergaderen, nog tijd voor een biertje.

18-apr Me nogal gehaast en in bochten gewrongen voor een eetvergadering met de SoCo: twee afwezigen en matig efficiënte vergadering. Dat was niet superchill maar gelukkig was de open borrel er na wel een succes, veel mensen in thema en leuke aankleding. Van openen tot sluiten gebleven, was heftig maar wel leuk. Ook de Lustrumborrel van de Villa nog even meegepakt, praatje gehouden. Ze waren erg blij met hun nieuwe wc-onstopper van ons.

19-apr Robin, Bente en Chaim zijn begonnen de bakfiets te schilderen: ziet er goed uit! Daarna lekker park gehangen. Villa-cantus ging niet door - wij dachten dat onze vijf aanmeldingen weinig waren, bleek dat het meeste te zijn van alle verenigingen… Dit bood wel tijd om iets leuks voor mezelf te doen, was erg fijn - kwam er de laatste tijd weinig van.

20-apr Eerst korte Pluk de Nacht-vergadering gehad en vervolgens evaluatiegesprekken binnen het bestuur (zogenaamde 'speeddates'), was interessant. Daarna dingen besproken voor de bestuursact voor de playbackshow, potentie heeft het zeker maar ben benieuwd wat er van komt...

21-apr Voorbereidingen voor de Diespicknick door Chaim in volle gang, gaat vet worden. Bakfiets komt goed van pas. Vanavond Villa Live, uiteindelijk gelukkig net genoeg vrijwilligers kunnen bereiken. Ga morgenvroeg naar Duitsland dus kan er helaas niet heen…

22-apr *Door Chaim* De Dies was geslaagd, er was bij deze luxe picknick meer dan genoeg te eten en te drinken en tijdens het paaseieren zoeken kwam bij menig KN-lid een prachtig enthousiasme naar boven. De bakfiets blijft wel een eng ding om mee te rijden.

23-apr

24-apr

25-apr Op de weg terug van Duitsland al weer bezig met KN, we zouden dinsdag vergaderen maar dat lijkt er niet van te komen. Niet ideaal, maar goed, een keer per jaar moet dat wel kunnen, hebben ook wel wat vakantie verdiend. Wel bijzonder vervelend dat het uiteindelijk niet goed naar iedereen gecommuniceerd bleek. Vier dagen in het Duitse bos waren erg chill, maar vanaf de avond alweer druk met e-mailen en kleine dingetjes. 's Avonds oefenen voor de playbackshow was vet, maar was daarna helaas te kapot om naar de borrel te gaan.

26-apr Extreme playbackshow! Ook nog een goed feestje achteraf geworden, mooie avond.

27-apr Eerste dag na m'n tripje om serieus e-mail en actiepuntjes bij te werken, dag mee bezig geweest. Alle relaxtheid van toen is er alweer uit, gelukkig gaat het allemaal wel goed. 's Avonds de eerste sollicitatiegesprekken. Jammer dat een groot deel van de SoCo er niet was, maar desondanks goede gesprekken. Daarna nog bij Stan gaan wijnen.

28-apr Dag aan studie gewerkt. 's Avonds overleg met de BarCo (Anke) over het vergroten van de verantwoordelijkheid van de BarCo en de uitbreiding van de BarCo zelf. Prima en vruchtbaar overleg, al liep het uit waardoor ik een afspraak miste met vrienden die ik al maanden niet fatsoenlijk had gesproken. Baalde wel ik wel hard van.

29-apr Rustig dagje, 's avonds drie sollicitatiegesprekken (half ten koste van eetdate, maar was gelukkig geen probleem door een compromisje) en Disneyavond. Sollicitatiegesprekken gingen goed, we waren goed voorbereid en wisten van aanpakken. Disneyavond met de ballonnen was leuk, ondanks dat er geen grote Disneyfan in me schuilt.

30-apr Bier drinken in het zonnetje, zoals dat hoort op Koniginnedag.

1-mei Vroeg begonnen met vergaderen, 12:00. ALV goed doorgesproken. Lekker op tijd klaar en de avond nog vrij voor wat chillen en de leden uit te nodigen voor alternatieve TranietCie.

2-mei Vergaderd met de spelletjescommissie, zeer productief. Als alles doorgaat komen er veel vette dingen van ze aan, van wat voor spelletjes je ook houdt. Helaas al een tijdje matig geslapen en een keelonsteking dus weer de borrel moeten skippen…

3-mei -insert ontoelaatbaar gevloek hier- De bakfiets is gejat! Ben zowel *pissed off* als verslagen tegelijk, echt een kutstreek van wie dan ook om dat ding van ons af te pakken...
Het laatste sollicitatiegesprek gehad. Ging wederom goed, achteraf nog vergaderd over de kandidaten. We zijn er nog lang niet uit, maar potentie heeft het zeker!

4-mei Na wat wijzigingen van plannen de uitnodiging voor de actieve ondersteunende commissieledenparty de deur uit gedaan - deze loopt gelijk goed met de aanmeldingen, is wel vet. Vanavond lopende zaken-hoofdenoverleg. Ben benieuwd, hoop dat we goed kunnen overbrengen wat het doel is.

5-mei Hoofdenoverlegje gisteren was een succes. De aanwezige hoofden waren er ook blij mee dus dat is vooral mooi. Vanmorgen naar DSZ geweest voor bestuursmaanden - was 'ie dicht... Rest van de dag chillen.

Open Podium: een cavalcade van artistiek talent

Na het grote succes op de folkborrel weet de onvolprezen MusiCie weer een podium te vullen met muzikaal en podiumtalent: ditmaal van leden zelf! Een schier onbeperkte variëteit van artistieke uitspattingen worden opgevoerd op het podium van de Grote Zaal: muziek, dans en poëzie.

Vele leden weten ons te vertederen met mooie, meeslepende zang: van Bente's rauwe zangstijl tot Annemieke's prachtig uitgewerkte Disney-nummer, allen tonen hun talent. De acts van Bram – met zijn vertolking van *Suzanne* van Herman van Veen – en Floris (*Like a Rolling Stone*) staan niet alleen als een huis, maar zijn ook overspoeld met inlevingsvermogen en intimiteit. Om nog niet te spreken van de sardonische, zelf gecomponeerde muziek van Alette en Marlies, die dood en verderf prediken aan de volle zaal luisteraars.

Dat niet alleen muziek maar ook de andere podiumkunsten vertegenwoordigd zijn, tonen Tijn en Rik met hun gedichten. Ook Noëlle, die met vakkundige dictie een Frans gedicht voordraagt en uitlegt, toont zich een meesteres van het gesproken woord.

Dat niet alleen kleine, intieme opvoeringen hun plaats kennen binnen Karpe Noktem wordt duidelijk met de act van Steef, die zijn band Comitatus ten tonele voert. Snoeiharde trash metal vult de feestende – gepast van stoelen gekwijte – grote zaal, met een heuse mosh pit als hoogtepunt.

Ook de act van Max en Wiekie, die hun eigen interpretatie geven van het nummer *Still Day Beneath The Sun* van Opeth, is ronduit verpletterend. Onversterkt (!) vult Wiekie de zaal met haar fantastische stemgeluid, hoewel ze toch de tederheid van het nummer volledig recht blijft doen.

Visueel nog het sterkst is de act van Tijn. De lichten worden gedimd, en met lichtgevende poi en glowstrings weet hij met snelheid en behendigheid ieders ogen op hem gericht te krijgen. Een lichtgevend spektakel volgt, waarbij we zijn poi nauwelijks bij kunnen houden met onze ogen.

Als ten slotte de lichten weer aan gaan, sluiten Judith en Annemiek de avond af met een ietwat homo-erotisch nummer (waarom ook niet) uit de musical *Rent*, waarmee ze het spektakelgehalte van de avond nogmaals flink bestempelen.

We wisten dat Karpe Noktem innig verbonden is met de podiumcultuur. Het grote succes van het Open Podium benadrukt dit, en belooft ons nog vele avonden vol talent in de toekomst. Een hartelijk applaus aan alle deelnemers!

[RS]

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nok¬turna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nij¬megen van een van onze Karpe Noktemleden wor¬den uitgelicht. Samen vor¬men zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van...*Anne Rözer*

Er zijn veel plekken in Nijmegen waar ik mij prettig voel: op een mooie dag het Kronenburgerpark bijvoorbeeld. Als ik moet studeren, dan graag op de paarse banken in de UB (net kleine huisjes waarin ik lekker kan wegkruipen) en mijn bed na een lange dag is zeker ook een favoriet. Ik wist niet wat ik moest kiezen om hier over te vertellen, tot ik bij mijn oudere dame weer eens in de tuin mocht werken. Ik kom nu al twee jaar lang bij deze dame van 80 jaar om huis- en tuinklusjes voor een vriendenprijsje te doen. Mijn lichaam vervult zich altijd met vreugde als ze aan mij vraagt of ik voor haar in de tuin wil werken. Haar tuinman is een beetje vreemd, hij wil namelijk niet bukken, dus mag ik al het grondwerk doen. Dit houdt in dat ik lekker op mijn knieën in het zand mag wroeten, onkruid eruit halen, blaadjes opruimen, de grond losmaken zodat de planten beter kunnen ademen. Daarom in deze editie **de tuin van een oudere dame!**

Tuinieren in deze tuin is voor mij een van de activiteiten waarbij ik volledig *zen* ben. Ik denk dat dit komt omdat ik nergens aan hoef te denken behalve dat ik niet de verkeerde plant eruit trek en omdat ik gewoon met m'n handen mag werken met het warme gevoel van de zon op mijn lichaam. Een van de fijne dingen van werken in de tuin is dat je meteen resultaat ziet: dit geeft me een voldaan gevoel. Daarnaast vind ik het heerlijk om met zwarte knieën en handen (je weet wel, van die vingers die volledig zwart zijn met dikke zwarte randen onder de nagels) en onder de schrammen thuis te komen. Dan heb ik pas echt het gevoel dat ik een goede dag heb gehad. Vies worden is fijn op zijn tijd ! Natuurlijk ga ik wel douchen voordat ik verdere activiteiten onderneem.

Nu werk ik nog in andermans tuin, maar een van mijn dromen is dat ik later een grote tuin heb waar ik dagenlang in kan werken, nergens aan hoef te denken, vies kan worden en kan verdwalen. Ik stel me voor dat ik na een lange dag werken in de tuin voldaan kan zitten op mijn mooie terras, genietend van de ondergaande zon en m'n tuin met een lekker wijntje en fijn gezelschap.

Jammer genoeg is mijn huidige tuin een echte studententuin - en veel te groot om ook maar enigszins in te werken. Gelukkig heeft deze tuin wel een grote vuurplaats waar we warme dagen kunnen afsluiten. Hiernaast vind je een foto van deze verwilderde tuin. Zo lang ik nog geen echt eigen tuin heb waar in ik kan werken, is de tuin van de oude dame *mijn place to be.*

Column

De nasmaak, deel 9: hoe lang nog?

Het is jammer dat we het niet toe durven geven, maar de studentenprotesten tegen de onderwijsbezuinigingen – ongeacht of deze bezuinigingen er gaan komen, en in welke vorm – zijn mislukt. Op de spaarzame tijdstippen en plekken dat er al geprotesteerd werd, was dit zonder de gepaste daadkracht die een idealistische student zou hebben gehad.

Ons rest dus de vraag, als weldenkende, zelfbewuste studenten, of wij wel zo idealistisch gehandeld hebben toen wij naar Den Haag zijn afgereisd.

Enkele avonden geleden bezocht ik een cabaretvoorstelling, waarin ik er nogmaals – ik zeg bewust niet ten overvloede – aan herinnerd werd dat wij als Europeanen wederom beestachtig om aan het gaan zijn met de zwakkeren in onze samenleving. Intolerantie, deportatie van Roma en een toename van angst jegens alles wat vreemd is zijn hier tekenen van.

Lees de krant en je zult het niet anders dan met mij eens kunnen zijn. Alhoewel we als Nijmeegse studenten graag beweren dat we hierboven staan en dat we ons van dit soort tendensen niets aantrekken, zijn er tekenen dat ook wij ons steentje bijdragen aan de segregatie. Ik heb bijvoorbeeld als student-bestuurder nooit een vertegenwoordiger van de moslimstudentenvereniging ontmoet op een constitutieborrel.

Nederlandse studenten willen blijkbaar wel gaan schreeuwen als ze zelf gekort worden, maar niet als hun mede-Nederlanders (zelfs: medestudenten!) met veel grotere problemen zitten: deportatie bijvoorbeeld.

Geert Wilders is druk bezig ons land te zuiveren van alles wat niet in zijn judeo-christelijke plaatje past. Ik neem aan dat dit, nu net na vijf mei, mensen wel bekend in de oren zou moeten klinken.

Na vele decennia in de watten gelegd te zijn, is de Nederlandse student lui geworden, en wil hij alleen nog vechten tegen de teloorgang van zijn eigen verworvenheden. Idealisme heeft plaats gemaakt voor een laffe graaicultuur. De student zou moeten opstaan voor wat belangrijker is dan dat: het langzame kwijten van de Nederlandse tolerantie, gastvrijheid en openheid van geest.

Onderwijs is belangrijk; de Nederlandse cultuur lijkt mij echter een stuk belangrijker. We moeten niet protesteren tegen economische achteruitgang, maar intellectuele achteruitgang.

Gaan jullie mee? [RS]

Leden doorgelicht

Met deze keer… Louise Mouthaan!

1. Uit welke provincie kom je? Gelderrrrland

2. Gij zult nooit…. Insecten eten, bah!

3. Welke provincie mogen ze van jou afschaffen? Friesland want dat is heel ver weg en hebben de mensen moeilijke namen en een rare taal

4. Liever een broodje poep dan….. poep zonder broodje

5. Mijn grootste geheim… zou geen geheim meer zijn als ik het zou vertellen

6. Wil jij onsterfelijk zijn? nee

7. Mijn provincie is cool, want….. KN is er ontstaan en omdat ik er geboren ben :-)

8. Welke provincie past het beste bij KN? Brabant, want daar gaan we bijna met elk uitstapje/weekend heen.

9. Het monster onder mijn bed heet Lucie en ze slaapt de hele dag onder mn bed totdat het etenstijd is

10. Waar is vraag 10 gebleven? eruit ge-ctrl-xt

11. Wie is je favoriete KN-lid? Ik hou van iedereen evenveel

12. Dit zou ik nou altijd eens willen doen…..een rondreis door Canada/Amerika maken en alle gewelddige natuurplekken daar zien.

13. Hoe provinciaal ben jij? Elk jaar met Koninginnedag naar de rommelmarkt in mijn dorp gaan om te zien hoe saai het toch elk jaar weer is….

14. Teken jezelf.

Over de vlaktes van groene zee en gretig graan,
het vredige vee en de penetrante odeur,
aan de horizontaal gesneden lucht de zon met panoramisch licht

Een wezen klein in zijn habitat
Gebogen rug en eeltige vingers
Gebarsten huid en ruitjespatronen blouse

De oogst verdwijnt in de winkels
De oorsprong vergeten
De geschiedenis gewist

[NN]

Quotes

De DAK zoekt leden.
Bas 1.0: `Je moet bellen.`
Rik 1.0: `Dat kan veel praktischer.`
Annemiek: ´Anrufen!´

Remco: "Antal, mag ik je leren broek lenen?"
Antal: "Hoezo, heb je een date?"

Ed (verontwaardigd): "Voor vier uur college doe ik mijn broek niet uit!"

Roel: "Ik denk dat je als je je oma gaat penetreren om haar steunkousen aan te krijgen verkeerd bezig bent."

Karpe Noktem speelt 'Ik heb nog nooit…'
"Ik heb nog nooit… mijn partner een seksueel getint cadeau gegeven."
Remco: "Is seks zelf ook een cadeau?"

Yurre: "Er schijnen meer bacteriën in de mond van de mens te zitten dan in de bek van een hond."
Janneke: "Dus je kunt beter een hond zoenen dan een mens. Ik ben het daar denk ik wel mee eens."
Noêma: "Ja, dat is zoveel lekkerder!"

Sara: "Lekkere worst hè, Stan? Jammer dat we geen seks hebben gehad, dan was het nog lekkerder geweest…"

Ruud: "Shane, houd nou eens op met aan je kruis te sabbelen!"

Yurre: ´De *Akta* heeft een heel mooie illustrator. Ehm…ik bedoel, ze maakt ook heel mooie illustraties.´

Mike L.: "Dit is kogelvrij glas. Zie je ergens kogels?"

Ids (tegen Bram W.): `Jij bent de badger die zich vanuit het vuil van onze lijken heeft omhooggewerkt!`

Michiel 1.0 (wachtend tot de wc vrijkomt): "Minder zingen, meer poepen!"
Judith vS.: "Ik kan multitasken!"

Janneke: "Ik heb vandaag gedoucht. Ik kan er weer een maand tegenaan!"

Noëlle: `Ik ben net zo sexy als pudding!`

Robin: `…oh ja, dat lijkt me handig - dan hoeft men niet steeds het ei opnieuw uit te vinden.`

Paul vL (tegen Marlies): `Pff. Als je al geen sekteleider wil worden, ben je als politicus al helemáál niet geschikt.`

Yurre: `Buiten het journaal kijk ik niets fictiefs op televisie.´

Noktiviteiten

Donderdag 16 juni - Karpe Rockt'em
Vanavond hebben we een band voor jullie neergezet die de veelzijdige eigenschappen rauw, melodieus, melancholisch en keihard allemaal in één avond kan laten zien. Knuckles of Frisco maakt indierock die je doet verrassen. Een paar weken geleden wonnen ze nog de finale van de bandjeswedstrijd Pocketpop en nu mogen ze het podium van de Villa betreden. Voor en na het optreden zal de DisCo de avond opsieren met haar muziek, zodat het feest compleet wordt!
Entree: leden 1 euro, externen 2 euro
Aanvang: 21.00
Locatie: Grote zaal, Villa van Schaeck

Zaterdag 18 juni - Windsurfen
Altijd al een keer willen leren windsurfen? Wij hebben voor jullie geregeld dat de windsurfvereniging Aeolus jullie hier les in gaat geven. Je hebt dus geen enkele ervaring nodig! Maar mocht je wel ervaring hebben, zullen er ook een paar gevorderdenplanken zijn. Achteraf wordt er door ons nog een barbecue voor jullie geregeld. De plaatsen zijn niet onbeperkt, dus meld je snel aan!
Aanvang: 10.30 of 12.30 (afhankelijk van de grootte van de groep)
Locatie: op de fiets vertrekken bij het sportcentrum naar De Kraaij
Aanmelden: zie ledenmail

Dinsdag 21 juni – Omgekeerd Diner Rouler
Eten verbroedert, en daarom organiseert de IntegraCie op 21 juni een diner rouler! Echter, deze unieke keer betreft het festijn de omgekeerde variant op die van eerder dit jaar, wat betekent dat eerstejaars leden de kooklinies zullen vullen! Jullie vriendjes in spe zullen deze avond de voedselverzorging voor elk geïnteresseerd mede-lid voor hun rekening nemen. Dus, wil je goed(koop) en onder goed(koop) gezelschap schransen en daarbij roem verwerven onder de eerstejaars, meld je dan hier aan! Nadere info zal later volgen. Pak je fiets en rijd voor je maaltijd! IntegraCie zegt: doen!
Tijd: volgt nog
Locatie: Wisselend. Startplek volgt nog
Aanmelden: zie ledenmail

Vrijdag 11 februari - Pokeravond
Meer informatie volgt
Begin: 21.00
Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Vrijdag 24 juni - Speciaalbierproeverij
Het studiejaar is alweer bijna ten einde en om het studentenleven nog eens te vieren hebben wij nog een heerlijke speciaalbierproeverij. Drink met ons een biertje mee, geniet van wat hapjes en creëer een interessante diversiteit Belgische bieren in je maag! Meld je snel aan want er zijn maar 15 plaatsen. LeChaim!
Begin: 21.00
Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck
Schade: €10,-

Zaterdag 25 juni - Waas aan de Waal
De zesde edities alweer! Wederom zal de Zwarte AktiviteitenKommissie Karpe Noktem voorbereiden op de vakantie met een bedwelmende avond op het Waalstrandje. Bij Waas aan de Waal kan iedereen van zijn genotsmiddel naar keuze genieten. Is voor jou de avond pas compleet met een portie geestverruimende dr. Oetker, joint, waterpijp, herbal pretpakket, biertje of andere versnapering: voeg je dan bij deze ZAKtiviteit!

We verzamelen rond 21.00 uur op een nog te noemen locatie, waarna we, afhankelijk van het weer, een rustig plekje zullen opzoeken bij de Waal. Zorg dat je je favoriete drankje en/of snack meeneemt.

Tijd: 21u00
Locatie: verzamelijkplek volgt nog
Aanmelden: E-mail zak@karpenoktem.nl

Zaterdag 9 juli - Eindfeest
Na een spetterend verenigingsjaar hoort ook een spetterende afsluiting en Karpe Noktem heeft daar ook dit jaar een erg gaaf eindfeest voor. Dus neem je avond en de twee dagen daarna vrij en kom naar dit feest dat zelfs ons kerstgala zal overtreffen!
Drank is uiteraard afgekocht.
Tijd: 22.00
Locatie: Vivaldi's, waalkade
Schade: €15,-